

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ
Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣ:
ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί υπομνήματος που μας έστειλε η ΜΚΟ:
“Σύνδεσμος Εκπαιδευτικής Πρωτοβουλίας” με μέλη Βορειοηπειρώτες συμπατριώτες
μας δια του κου Χαράλαμπου Παντελή, σχετικά με προβλήματα που αντιμετωπίζει η
Ελληνική μειονότητα στην Αλβανία ειδικά σε θέματα εκπαίδευσης.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΣΚΗΝΗ

Ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για μια Εθνική Μειονότητα και κυρίως το επίπεδο χρήσεως και γνώσης της μητρικής γλώσσα από τα μέλη της, απαιτούν και την ανάλογη φροντίδα και προστασία, η οποία εκφράζεται μέσω της Σύμβασης Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων.

Η μέριμνά μας αφορά στην τύχη της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας στην Αλβανία, η οποία σχετικά με την εποχή του κομμουνιστικού παρελθόντος έχει σημειώσει ανεπιλόγητες βελτιώσεις, οι οποίες επιφυλάσσουν και μια θετική τύχη που θα ενθάρρυνε την μελλοντική διαδρομή της. η χρήση της μητρικής γλώσσας από τα μέλη της Ελληνικής Μειονότητας δημιουργεί τη δίγλωσση γεωπολιτική πραγματικότητα, λόγω των αναγνωρισμένων ισάξιων δικαιωμάτων, σε ενιαίο κρατικό χώρο. Ο καθεδρικός και κοινωνικός παράγοντας επηρεάζουν τη νοοτροπία της πλειονότητας έναντι της μειονότητας και η νοοτροπία αυτούτη αντανακλά ανάλογα με την κάθε περίπτωση.

Η αποφυγή των ρήξεων αποτελεί πολιτισμικό επίτευγμα, ενώ το αντίθετο εγκυμονεί καταστάσεις με αρνητικά αποτελέσματα, τα οποία συσσωρεύονται και αντιδρούν κατά καιρούς με δυσάρεστες συνέπειες. Η πενήντάχρονη αλβανική, κομμουνιστική νοοτροπία που κληρονομήθηκε διακονίζει μια σκήρυχτη εσωτερική διένεξη στη δίγλωσση στατιστική. Εδώ παρατηρούμε:

- ♦ Την διακήρυξη της Ελλάδας ως εχθρό, ενώ είναι Μητέρα της Εθνικής Ελληνικής Κοινότητας. Η πολιτική της απομόνωσης της κομμουνιστικής Αλβανίας επέφερε αρνητικό φόρτο και ανυπολόγιστα κενά στην υπεράσπιση και ανάπτυξη της ελληνικής γλώσσας και κουλτούρας.
- ♦ Με έμμεσο τρόπο από το κράτος ενθαρρύνονταν η επικοινωνία στα αλβανικά, ως μοναδική επίσημη γλώσσα και στο βάθος χρόνου υποτιμήθηκε η Ελληνική στα σχολεία και στην καθημερινή ζωή.
- ♦ Στην προσπάθεια για επιβίωση και επιμόρφωση των Ελλήνων, δημιουργήθηκε κλίμα άρνησης της εθνικότητας και της γλώσσας. Η λέξη «Έλληνας» ήταν συνώνυμο της λέξης εχθρός. Έτσι, οι Έλληνες στην Αλβανία δεχόταν ως εθνικότητα τον ξεχωριστό όρο: "Minoritar" (=Μειονοτικός).

Η νοοτροπία αυτής της πρακτικής εκφράζεται και σήμερα και έχει καταβάλει τόσο τα ΜΜΕ, όσο και τους κυβερνόντες. Το σλόγκαν που διατυμπανίζει η αλβανική προπαγάνδα ότι η «Ελληνική Μειονότητα» χαίρει όλα τα δικαιώματα, αν και αναχρονισμένο, εξακολουθεί να επηρεάζει την δημόσια καθημερινή επιβίωση των Ελλήνων στην Αλβανία. Έτσι, η εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας έχει προσαρμοστεί και στα 8-χρονα σχολεία. Αξίζει να αναφερθούμε στην κατάργηση της Οδηγίας του 1996, που επέτρεπε την εγγραφή στα σχολεία του Αργυροκάστρου, Δελβίνου και Αγ. Σαράντα, μόνο των μαθητών που είχαν ελληνική καταγωγή απαραίτητως και από τους δύο γονείς.

Επίσης διαπιστώνουμε ότι το Τμήμα της Ελληνικής Φιλολογίας του Αργυροκάστρου, καταρτίζει δασκάλους μόνο για Ελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία. Για τα υπόλοιπα τμήματα που αφορούν τη Μέση Παιδαγωγική Σχολή δεν υπάρχουν υποδομές, ούτε και βούληση από τους αρμόδιους. Το ίδιο ισχύει και για κάθε άλλη δραστηριότητα που αφορά στη στελέχωση της Εθνικής Ελληνικής Κοινότητας.

- ✦ Στις συμβάσεις που αφορούν την παιδεία μεταξύ των δύο χωρών (Ελλάδας και Αλβανίας), και σε κυβερνητικά έγγραφα υπάρχουν αποφάσεις για τη στήριξη της ελληνικής, ως δεύτερη γλώσσα σε σχολεία όπου υπάρχουν οι προϋποθέσεις, οι οποίες συμπίπτουν με το άρθρο 14 της Σύμβασης Πλάισιο. Σε αυτή την απουσία αναφέρεται και η κρατική διάθεση για τις μειονότητες, η οποία έχει σταλεί στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Η αλήθεια είναι όμως, ότι η απόφαση αυτή δεν εφαρμόστηκε σε καμία περίπτωση.
 - ✦ Το ίδιο άρθρο της Σύμβασης Πλάισιο για την Προστασία των Μειονοτήτων διατυπώνεται «σε περιοχές όπου τα άτομα ανήκουν σε μειονότητες, κατοικούν παραδοσιακά ή σε συστηματικό αριθμό, εάν έχει επαρκή ζήτηση, πρέπει να γίνουν προσπάθειες, ώστε τα άτομα που ανήκουν στην μειονότητα να έχουν τις κατάλληλες συνθήκες, για την εκμάθηση της μητρικής τους γλώσσας. Είναι γεγονός ότι πριν και μετά την επικύρωση της Σύμβασης Πλάισιο από τη Βουλή, σε εναρμόνιση με τις προϋποθέσεις και τη νομοθεσία, στελέχη της Εθνικής Ελληνικής Κοινότητας έχουν κάνει αιτήσεις στα αρμόδια όργανα, αλλά οι αιτήσεις αυτές δεν εγκρίθηκαν. Ο λόγος είναι συγκεκριμένα για την Πρεμετή και τη Λιμάρη. Θυμίζουμε εδώ το γεγονός ότι πριν και μετά το 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο, με απόφαση του Δικαστηρίου της Χάγης από το 1935 μέχρι και το 1947, σε αυτές τις περιοχές τα σχολεία λειτουργούσαν όπως όλα τα υπόλοιπα που αφορούσαν στην Ελληνική Κοινότητα. (Βλέπε Παράρτημα)
 - Ανησυχία προκαλεί επίσης η χρήση των μαθητικών βιβλίων που αφορούν στην Ιστορία και τη Γεωγραφία της Αλβανίας, από την 4^η μέχρι την 8^η τάξη. Εδώ αναφέρονται προβλήματα που είχαν επιδεινώσει τις σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας. Αυτά τα βιβλία επηρεάζουν αρνητικά την ψυχολογία των παιδιών και τους προκαλούν σύγχυση. Από το ίδιο πνεύμα διακατέχεται και το βιβλίο της Ελληνικής Ιστορίας για τα μειονοτικά σχολεία, γεγονός που προκάλεσε την άρνηση της χρήσεώς τους από τους Έλληνες της Αλβανίας, με αποτέλεσμα την μη χρησιμοποίηση του βιβλίου αυτού μέχρι και σήμερα.
 - ✦ Στις εκλογές του 1991 τα ψηφοδέλτια για την Εθνική Ελληνική Μειονότητα ήταν στα ελληνικά. Τα επόμενα χρόνια όμως, ακόμη και σήμερα τα ψηφοδέλτια δεν υπάρχουν στα ελληνικά.
 - ✦ Οι δάσκαλοι που διδάσκουν στα σχολεία της Εθνικής Ελληνικής κοινότητας υποχρεώνονται να γεμίζουν τα πρακτικά τους στην επίσημη γλώσσα, πρακτική η οποία δεν εφαρμόζοταν ούτε πριν την Απελευθέρωση του 1944, ούτε και στο δικτατορικό καθεστώς.
 - ✦ Κανένα έγγραφο στην μητρική γλώσσα δεν έχει καμιά νομική ισχύ.
 - ✦ Καταστέλλεται η χρήση των ονομάτων στη μητρική γλώσσα και γίνεται αποδεκτή μόνο με αλβανική προφορά.
 - ✦ Τα ονόματα και οι επιγραφές στη μητρική γλώσσα έχουν αρνητικό απόηχο (Βλέπε Παράρτημα).
 - Έτσι οι διάφοροι κυβερνητικοί παράγοντες δεν εφαρμόζουν τις αποφάσεις που οι ίδιοι υπογράφουν, υποτιμώντας τη νοημοσύνη και εμπαίζοντας τη διεθνή κοινή γνώμη.
 - ✦ Η ελληνική μειονότητα δεν διαθέτει κανένα ηλεκτρονικό μέσο που να σχετίζεται με τη χρήση της ελληνικής γλώσσας και αυτό λόγω της αυτονόητης αντίδρασης και όχι λόγω οικονομικού κωλύματος.
 - ✦ Για πολλά χρόνια τώρα, η αλβανική ραδιο – τηλεόραση δεν εκπέμπει ούτε μία ώρα πρόγραμμα σχετικό με την ελληνική μειονότητα.
 - ✦ Η τοπική κρατική ραδιοφωνία του Αργυροκάστρου, από το 1945 εκπέμπει μόνο ένα 3-λεπτο πρόγραμμα με πομπό μικρής εμβέλειας που δεν μπορεί να εξυπηρετήσει και να ικανοποιήσει την Εθνική Ελληνική Κοινότητα. Η ίδια τοπική τηλεόραση αρνείται την μετάδοση προγράμματος στα ελληνικά.
- Για όλους αυτούς τους λόγους και για πολλούς άλλους τους οποίους δεν αναφέραμε απαιτούμε:

1. Το σεβασμό των δικαιωμάτων που αφορούν στη μητρική γλώσσα της Εθνικής Ελληνικής Κοινότητας, δικαιώματα τα οποία απορρέουν από την επικύρωση της Σύμβασης -Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων.
2. Την απαλλαγή της κοινής γνώμης από εθνικιστικές και κομμουνιστικές νοοτροπίες για τη διαμόρφωση θετικού κοινωνικού κλίματος, που θα εγγράται την ελευθερία της έκφρασης στη μητρική γλώσσα.
3. Την έμπρακτη εφαρμογή των αποφάσεων της Σύμβασης – Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων.
4. Τη συνεργασία των εκπροσώπων της Εθνικής Ελληνικής Κοινότητας με προσωπικότητες της Αλβανίας, με σκοπό την αποτελεσματική επίλυση του θέματος και όχι την υλοποίηση πολιτικών συμφερόντων.